

UTRENIA – DENIA ACATISTULUI BUNEI VESTIRI

din 19 aprilie 2024, vineri seară: †) **Sfântul Ierarh Teotim, episcopul Tomisului; Sfântul Cuvios Teodor Trihina**
(fără Canoane de rugăciune)

PREOTUL: **B**inecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min. **S**lavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. **(de trei ori, cu câte o închinăciune)**

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește. *(de trei ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșilor noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

PREOTUL: **C**ă a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min. **D**oamne miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru! *(făcând de fiecare dată o închinăciune)*

și se citesc cei doi psalmi

Psalmul 19

1. **A**uză-te Domnul în ziua necazului și să te apere numele Dumnezeului lui Iacob.
2. **T**rimită ție ajutor din locașul Său cel sfânt și din Sion să te sprijinească pe tine.
3. **P**omenească toată jertfa ta și arderea de tot a ta bineplăcută să-l fie.
4. **D**ea ție Domnul după inima ta și tot sfatul tău să-l plinească.
5. **B**ucura-ne-vom de mântuirea ta și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale.
6. **A**cum am cunoscut că a mântuit Domnul pe unsul Său, cu puterea drepte Sale.
7. **Î**l va auzi pe dânsul din cerul cel sfânt al Lui.
8. **U**nii se laudă cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru.

9. **A**ceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat.

10. **D**oamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

1. **D**oamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte.

2. **D**upă dorirea inimii lui i-ai dat lui și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el.

3. **C**ă l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.

4. **V**iață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. **M**are este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el.

6. **C**ă îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului, îl vei veseli pe dânsul întru bucurie cu fața Ta.

7. **C**ă împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clinti.

8. **A**flă-se mâna Ta peste toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine.

9. **Î**i vei pune pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale;

10. **D**omnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei și-i va mânca pe ei focul.

11. **R**odul lor de pe pământ îl vei pierde și sămânța lor dintre fiii oamenilor.

12. **C**ă au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi care nu vor putea să stea.

13. **C**ă îi vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor.

14. **Î**nalță-Te, Doamne, întru tăria Ta, cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.
(de trei ori, cu câte o închinăciune)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșităilor noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

PREOTUL, din mijlocul bisericii: **C**ă a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min. *Apoi cântă:*

Troparul Sfintei Cruci - glasul 1

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Condacul Sfintei Cruci - glasul 4

Podobie: Cel Ce Te-ai înălțat...

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei de Dumnezeu – glasul 4

Ocrotitoare, neînfricată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce esti bună, rugăciunile noastre, întru tot laudată Născătoare de Dumnezeu. Întărește viața cea de obște a dreptslăvitorilor creștini. Mântuiește pe cei pe care i-ai rânduit să conducă și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

PREOTUL, cădind în fața Sfintei Mese, rostește:

Ectenia întreită scurtă

PREOTUL: **M**iluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește!

STRANA: Doamne miluiește. (de trei ori)

PREOTUL: Încă ne rugăm pentru Preasfințitul Părintele nostru (Numele), episcopul (denumirea eparhiei), pentru sănătatea și mântuirea lui.

STRANA: Doamne miluiește. (de trei ori)

PREOTUL: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea și mântuirea lor.

STRANA: Doamne miluiește. (de trei ori)

PREOTUL: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți cucernicii și dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

STRANA: Doamne miluiește. (de trei ori)

PREOTUL: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: Amin. Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!

PREOTUL: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: Amin.

Cei șase psalmi ai Utreniei (Hexapsalmul)

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.

Psalmul 3

1. **D**oamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea;

2. **M**ulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!”

3. **I**ar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu.

4. **C**u glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui.

5. **E**u m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.
 6. **N**u mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară.
 7. **S**coală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmașesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit.
 8. **A** Domnului este mântuirea și peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.
- E**u m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

1. **D**oamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți.
2. **C**ă săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta.
3. **N**u este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele.
4. **C**ă fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsă-au peste mine.
5. **U**mplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănilile mele, din pricina nebuniei mele.
6. **C**hinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.
7. **C**ă șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu.
8. **N**ecăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele.
9. **D**oamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.
10. **I**nima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei și aceasta nu este cu mine.
11. **P**rietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat.
12. **Ș**i se sileau cei ce căutau sufletul meu și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni și vicleșuguri toată ziua cugetau.
13. **I**ar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.
14. **Ș**i m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări.
15. **C**ă spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu,
16. **C**ă am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit.

17. **C**ă eu spre bătași gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea.
 18. **C**ă fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu;
 19. **I**ar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
 20. **C**ei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea.
 21. **N**u mă lăsa, Doamne Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine;
 22. **I**a aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.
- N***u mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.*

Psalmul 62

1. **D**umnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează.
 2. **Î**nsetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu,
 3. **Î**n pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta.
 4. **C**ă mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda.
 5. **A**șa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele.
 6. **C**a de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.
 7. **D**e mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu
 8. **Ș**i într-o acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.
 9. **I**ar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi.
 10. **I**ar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.
- Î***n dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și într-o acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit Dreapta Ta.*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeule! **(de trei ori, fără închinăciune)**

Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 87

1. **D**oamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta.
2. **S**ă ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne,
3. **C**ă s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat.
4. **S**ocotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod.
5. **C**a niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta.
6. **P**usu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții.
7. **A**supra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus spre mine.
8. **D**epărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor.
9. **Î**nchis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință.
10. **S**trigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile mele.
11. **O**are, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine?
12. **O**are, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării?
13. **O**are, se vor cunoaște în întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat?
14. **I**ar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
15. **P**entru ce Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine?
16. **S**ărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit.
17. **P**este mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat.
18. **Î**nconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată.
19. **D**epărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne.

Psalmul 102

- B**inecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui.
- B**inecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui.
- P**e Cel ce curățește toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale;
- P**e Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări;
- P**e Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale.
- C**el ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.
- C**unoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale.
- Î**ndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv.
- N**u până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânia.
- N**u după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă,
- C**i cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui, spre cei ce se tem de El.
- P**e cât sunt de departe răsăriturile de apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.
- Î**n ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de El.
- C**ă El a cunoscut zidirea noastră, adusu-Și-a aminte că țărână suntem.
- O**mul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori.
- C**ă duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său.
- I**ar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul,
- Ș**i dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui
- Ș**i își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste tot stăpânește.

20. **B**inecuvântați pe Domnul toți Îngerii Lui, cei tari la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui.

21. **B**inecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui.

22. **B**inecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

În tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

1. **D**oamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta.

2. **S**ă nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.

3. **V**răjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri.

4. **M**âhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu.

5. **A**dsu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.

6. **Î**ntins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă.

7. **D**egrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în groapă.

8. **F**ă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.

9. **S**capă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne.

10. **Î**nvață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

11. **P**entru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.

12. **F**ă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău.

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție! (cu trei închinăciuni)

Ectenia mare

PREOTUL: **C**u pace, Domnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **P**entru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **P**entru pacea a toată lumea, pentru bună-starea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **P**entru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **P**entru Preasfințitul Părintele nostru (Numele), episcopul (denumirea eparhiei), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **P**entru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **P**entru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **P**entru buna-întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **P**entru cei ce călătoresc, pe uscat, pe ape și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: *Pentru ca să fim izbăviți noi, de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.*

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.*

STRANA: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

STRANA: Ție, Doamne.

PREOTUL: *Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*

STRANA: Amin.

Glăsul 8

Stih: *Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: *Înconjurând m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.*

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: *Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.*

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: *Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat întru ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Troparul - glăsul 8

Porunca cea cu taină, luând-o întru cunoștință, cel fără trup, în casa lui Iosif, degrab a stat înainte, zicând celei ce nu știa de nuntă: Cel ce a plecat, cu coborârea, cerurile, încapă fără schimbare tot întru tine. Pe Care și văzându-L în

pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântează a striga ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Porunca cea cu taină, luând-o întru cunoștință, cel fără trup, în casa lui Iosif, degrab a stat înaintea, zicând celei ce nu știa de nuntă: Cel ce a plecat, cu coborârea, cerurile, încapă fără schimbare tot întru tine. Pe Care și văzându-L în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântează a striga ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Porunca cea cu taină, luând-o întru cunoștință, cel fără trup, în casa lui Iosif, degrab a stat înaintea, zicând celei ce nu știa de nuntă: Cel ce a plecat, cu coborârea, cerurile, încapă fără schimbare tot întru tine. Pe Care și văzându-L în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântează a striga ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Apoi se citește: **Catisma a 16-a**

Psalmul 109

Al lui David

1. **Z**is-a Domnul Domnului Meu: „Șezi de-a dreapta Mea până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale“.
2. **T**oiagul puterii Tale Ți-l va trimite Domnul din Sion, zicând: „Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor Tăi.“
3. **C**u Tine este poporul Tău în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinților Tăi. Din pântece mai înainte de luceafăr Te-am născut“.
4. **J**uratu-S-a Domnul și nu-l va părea rău: „Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec“.
5. **D**omnul este de-a dreapta Ta; sfărâmat-a în ziua mâniei Sale împărați.
6. **J**udeca-va între neamuri; va umple totul de ruini; va zdrobi capetele multora pe pământ.
7. **D**in pârâu pe cale va bea; pentru aceasta va înălța capul.

Psalmul 110

Scris pe vremea lui Neemia

1. **L**ăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepti și în adunare.
2. **M**ari sunt lucrurile Domnului și potrivite tuturor voilor Lui.
3. **L**audă și măreție este lucrul Lui și dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.

4. **P**omenire a făcut de minunile Sale. Milostiv și îndurat este Domnul.
5. **H**rană a dat celor ce se tem de Dânsul; aduceți-vă aminte în veac de legământul Lui.
6. **T**ăria lucrurilor Sale a vestit-o poporului Său, ca să le dea lor moștenirea neamurilor.
7. **L**ucrurile mâinilor Lui, adevăr și judecată. Adevărate sunt toate poruncile Lui,
8. **Î**ntărite în veacul veacului, făcute în adevăr și dreptate.
9. **I**zbăvire a trimis poporului Său, poruncit-a în veac legământul Său; sfânt și înfricoșător este numele Lui.
10. **Î**nceputul înțelepciunii este frica de Domnul; înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pe ea. Lauda Lui rămâne în veacul veacului.

Psalmul 111

Scris pe vremea lui Neemia

1. **F**ericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.
2. **P**uternică va fi pe pământ seminția Lui; neamul dreptilor se va binecuvânta.
3. **S**lavă și bogăție în casa lui și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.
4. **R**ăsărit-a în întuneric lumină dreptilor, Cel milostiv, îndurat și drept.
5. **B**un este bărbatul care se îndură și împrumută; își rânduiește vorbele sale cu judecată, că în veac nu se va clinti.
6. **Î**ntru pomenire veșnică va fi dreptul; de vorbire de rău nu se va teme.
7. **G**ata este inima lui a nădăjdui în Domnul; întărită este inima lui, nu se va teme, până ce va ajunge să disprețuiască pe vrăjmașii săi.
8. **R**isipit-a, dat-a săracilor; dreapta lui rămâne în veacul veacului.
9. **P**uterea lui se va înălța întru slavă.
10. **P**ăcătosul va vedea și se va mânia, va scrâșni din dinți și se va topi. Pofta păcătoșilor va pieri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 112

Aliluia

1. **L**ăudați, tineri, pe Domnul, lăudați numele Domnului.
2. **F**ie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac.
3. **D**e la răsăritul soarelui până la apus, lădat este numele Domnului.
4. **Î**nalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui.
5. **C**ine este ca Domnul Dumnezeu nostru, Cel ce locuiește întru cele înalte
6. **Ș**i spre cele smerite privește, în cer și pe pământ?
7. **C**el ce scoate din pulbere pe cel sărac și ridică din gunoi pe cel sărman,
8. **C**a să-l așeze cu cei mari, cu cei mari ai poporului Său.
9. **C**el ce face să locuiască cea stearpă în casă, ca o mamă ce se bucură de fii.

Psalmul 113

Aliluia

1. **L**a ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacov dintr-un popor barbar,
2. **A**juns-a Iuda sfințirea Lui, Israel stăpânirea Lui.
3. **M**area a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.
4. **M**unții au săltat ca berbecii și dealurile ca miei oilor.
5. **C**e-ți este ție, mare, că ai fugit? Și ție, Iordane, că te-ai întors înapoi?
6. **M**unților, că ați săltat ca berbecii și dealurilor, ca miei oilor?
7. **D**e fața Domnului s-a cutremurat pământul, de fața Dumnezeului lui Iacov,
8. **C**are a prefăcut stâncă în iezer, iar piatra în izvoare de apă.
9. **N**u nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău se cuvine slavă, pentru mila Ta și pentru adevărul Tău,
10. **C**a nu cumva să zică neamurile: «Unde este Dumnezeu lor?».
11. **D**ar Dumnezeu nostru este în cer; în cer și pe pământ toate câte a voit a făcut.
12. **I**dolii neamurilor sunt argint și aur, lucruri de mâini omenești:
13. **G**ură au și nu vor grăi; ochi au și nu vor vedea;

14. **U**rechi au și nu vor auzi; nări au și nu vor mirosi;
15. **M**âini au și nu vor pipăi; picioare au și nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâtlejul lor.
16. **A**semenea lor să fie cei ce-i fac pe ei și toți cei ce se încred în ei.
17. **C**asa lui Israel a nădărduit în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.
18. **C**asa lui Aaron a nădărduit în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.
19. **C**ei ce se tem de Domnul au nădărduit în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.
20. **D**omnul și-a adus aminte de noi și ne-a binecuvântat pe noi; a binecuvântat casa lui Israel, a binecuvântat casa lui Aaron,
21. **A** binecuvântat pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici împreună cu cei mari.
22. **S**porească-vă Domnul pe voi, pe voi și pe copiii voștri!
23. **B**inecuvântați să fiți de Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul.
24. **C**erul cerului este al Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor.
25. **N**u morții Te vor lăuda pe Tine, Doamne, nici toți cei ce se coboară în iad,
26. **C**i noi, cei vii, vom binecuvânta pe Domnul de acum și până în veac.

Psalmul 114

Aliluia

1. **I**ubit-am pe Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele,
2. **C**ă a plecat urechea Lui spre mine și în zilele mele Îl voi chema.
3. **C**uprinsu-m-au durerile morții, primejdiile iadului m-au găsit; necaz și durere am aflat
4. **Ș**i numele Domnului am chemat: «O, Doamne, izbăvește sufletul meu!».
5. **M**ilostiv este Domnul și drept și Dumnezeu nostru miluiește.
6. **C**el ce păzește pe prunci este Domnul; umilit am fost și m-am izbăvit.
7. **Î**ntoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ți-a făcut ție bine;
8. **C**ă a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele de la cădere.
9. **B**ine voi plăcea înaintea Domnului, în pământul celor vii.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 115

Aliluia

1. **C**rezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte.
2. **E**u am zis întru uimirea mea: «Tot omul este mincinos!».
3. **C**e voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?
4. **P**aharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.
5. **F**ăgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Său.
6. **S**cumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.
7. **O**, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele.
8. **Ț**ie-Ți voi aduce jertfă de laudă și numele Domnului voi chema.
9. **F**ăgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Lui,
10. **Î**n curțile casei Domnului, în mijlocul Tău, Ierusalime.

Psalmul 116

Aliluia

1. **L**ăudați pe Domnul toate neamurile; lăudați-L pe El toate popoarele;
2. **C**ă s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Psalmul 117

Aliluia

1. **L**ăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.
2. **S**ă zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila Lui.
3. **S**ă zică, dar, casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila Lui.
4. **S**ă zică, dar, toți cei ce se tem de Domnul, că este bun, că în veac este mila Lui.
5. **Î**n necaz am chemat pe Domnul și m-a auzit și m-a scos întru desfătare.
6. **D**omnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul.

7. **D**omnul este ajutorul meu și eu voi privi cu bucurie pe vrăjmașii mei.
8. **M**ai bine este a te încrede în Domnul, decât a te încrede în om.
9. **M**ai bine este a nădăjdi în Domnul, decât a nădăjdi în căpetenii.
10. **T**oate neamurile m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.
11. **Î**nconjurând, m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.
12. **Î**nconjuratu-m-au ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de spini și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.
13. **Î**mpingându-mă m-au împins să cad, dar Domnul m-a sprijinit.
14. **T**ăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre izbăvire.
15. **G**las de bucurie și de izbăvire în corturile dreptilor: «Dreapta Domnului a făcut putere,
16. **D**reapta Domnului m-a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere!».
17. **N**u voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.
18. **C**ertând, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.
19. **D**eschideți-mi mie porțile dreptății, intrând în ele voi lauda pe Domnul.
20. **A**ceasta este poarta Domnului; dreptii vor intra prin ea.
21. **T**e voi lauda, că m-ai auzit și ai fost mie spre izbăvire.
22. **P**iatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului.
23. **D**e la Domnul s-a făcut aceasta și minunată este în ochii noștri.
24. **A**ceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.
25. **O**, Doamne, mântuiește! O, Doamne, sporește!
26. **B**inecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului; binecuvântatu-v-am pe voi, din casa Domnului.
27. **D**umnezeu este Domnul și S-a arătat nouă. Tocmiți sărbătoare cu ramuri umbroase, până la coarnele altarului.
28. **D**umnezeul meu ești Tu și Te voi lauda; Dumnezeul meu ești Tu și Te voi înălța. Te voi lauda că m-ai auzit și ai fost mie spre mântuire.
29. **L**ăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă, Ție Dumnezeule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.*

STRANA: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

STRANA: **Ț**ie, Doamne.

PREOTUL: *Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*

STRANA: **A**min.

Condac - glasul 8

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca una ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Prima parte a Acatistului Bunei Vestiri

Atenție!!! *Din cele 24 de icoase și condace câte sunt, se citesc acestea șase, de către preot, îmbrăcat în felon, iar credincioșii stau în picioare.*

Icosul 1

Îngerul cel mai întâi-stătător din cer a fost trimis să-i zică Născătoarei de Dumnezeu: *Bucură-te! Și, împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a spăimântat și i-a stat înaintea, strigând către dânsa unele ca acestea:*

Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;

Bucură-te, cea prin care pierе blestemul;

Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;

Bucură-te, izbăvirea de lacrimi a Evei;
Bucură-te, înălțime, întru care cu anevoie se suie gândurile omenești;
Bucură-te, adâncime, care nu te poți vedea lesne nici cu ochii îngerești;
Bucură-te, că ești tronul Împăratului;
Bucură-te, că porți pe Cel ce poartă toate;
Bucură-te, steaua, care arăți Soarele;
Bucură-te, pânțelece dumnezeieștii Întrupări;
Bucură-te, cea prin care se înnoiește făptura;
Bucură-te, cea prin care Prunc Se face Făcătorul;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 2-lea

Văzându-se pe sine întru curăție, cea Sfântă a zis lui Gavriil cu îndrăznire: **Neobișnuitul tău glas se arată cu anevoie de primit sufletului meu; că naștere cu zămislire fără de sămânță cum îmi vestești?, strigând: Aliluia!**

Icosul al 2-lea

Înțelegerea cea neînțeleasă căutând Fecioara să o înțeleagă, a strigat către cel ce slujea: **Din pânțelece curat, cum este cu puțință să se nască fiu, spune-mi? Iar el a zis către ea cu frică, strigând însă așa:**

Bucură-te, tănuitoarea sfatului celui nespus;
Bucură-te, încredințarea celor ce au trebuință de tăcere;
Bucură-te, începutul minunilor lui Hristos;
Bucură-te, cea dintâi între dogmele Lui;
Bucură-te, scara cerească pe care S-a pogorât Dumnezeu;
Bucură-te, podul care-i treci pe cei de pe pământ la cer;
Bucură-te, minune mult vestită de Îngeri;
Bucură-te, ceea ce ești rană de mult plâns diavolilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina în chip de negrăit;
Bucură-te, ceea ce n-ai învățat pe nimeni în ce chip a fost;
Bucură-te, ceea ce întreci cunoașterea înțelepților;
Bucură-te, ceea ce luminezi gândurile credincioșilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 3-lea

Puterea Celui de sus a umbrît-o atunci spre zămislire pe ceea ce nu știa de nuntă; și pânțelece ei cel bine-roditor l-a arătat ca pe un pământ bun tuturor celor ce vor să secere mântuire, când vor cânta așa: **Aliluia!**

Icosul al 3-lea

Având Fecioara primit în pântece pe Dumnezeu, a alergat la Elisabeta; iar pruncul aceleia, îndată cunoscându-i închinarea, s-a bucurat și, prin săltările în pântece, ca prin niște cântări, striga către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, vița Mlădiței celei neveștejite;

Bucură-te, ogorul Rodului celui nesticat;

Bucură-te, ceea ce ai crescut pe Lucrătorul Cel iubitor de oameni;

Bucură-te, ceea ce ai sădit pe Săditorul vieții noastre;

Bucură-te, brazdă, care odrășlești îndurări din belșug;

Bucură-te, masă, care porți curățire cu îndestulare;

Bucură-te, ceea ce faci să înflorească grădina desfătării;

Bucură-te, ceea ce pregătești liman de adăpostire sufletelor;

Bucură-te, tămâia cea bine-primită a rugăciunii;

Bucură-te, curăția adusă întregii lumi;

Bucură-te, bunăvoința lui Dumnezeu către cei muritori;

Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 4-lea

Vifor de gânduri îndoielnice având în sine, înțeleptul Iosif s-a tulburat, uitându-se spre tine, cea neamestecată cu nunta, gândind că ești furată de nuntă, tu, ceea ce ești fără de prihană; dar, când a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: *Aliluia!*

STRANA cântă: **Condacul Apărătoare Doamnă - glasul 8**

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca una ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: *Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!*

CÂNTĂREȚUL citește:

Prima stare din Cuvântul Acatistului (de la sfârșitul Triodului)

Istorie de folos din scrieri vechi așezată

Care arată aducerea aminte de minunea cea mare ce s-a făcut când perșii și barbarii au înconjurat cu oaste Constantinopolul; după judecata lui Dumnezeu, aceștia au pierit și cetatea au lăsat-o nesticată, prin rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare, și de atunci se cântă această cântare de mulțumire, care se numește Acatist.

Minunea întâi asupra sciților și perșilor

Pe vremea lui Iraclie, împăratul grecilor, Hosroe, care avea atunci stăpânia perșilor a trimis pe Sarvar, voievodul său, cu mulțime de oști în toată latura răsăritului, care era sub stăpânirea grecească, ca să străbată prin ea ca un fulger oarecare cu foc arzând, topind și pierzând. Deci acesta, cu multă îndrăzneală fără temere, a umblat prin părțile răsăritului, stricând și pierzând pe grecii care se aflau în ele, nefiind nimeni ca să-l oprească sau să stea împotriva puterii lui celei multe; și încă fiind atunci puterea grecească foarte slabă, pentru cruzimea cea grea și în chip de fiară a lui Foca, zis tiranul, care tirănește, iar nu ca un împărat, ținuse de curând stăpânia grecească. Însă ajungând Sarvar și până la Calcedon, a pus oaste împrejurul lui și tot ce trebuia spre stricarea acelei cetăți mari împărătești a pregătit; că aceea gândea și de aceea se sfătuia și pentru aceea în tot chipul se nevoia. Niște lucruri ca acelea văzând împăratul Iraclie, care după tiranul Foca de curând stătuse împărat și fiind în mare durere și scârbă, lăsându-și împărăția a mers pe Pontul Euxinului (Marea Neagră). Și încă mai strângând oaste, fără de veste, când nimeni nu știa, a mers în ținuturile Perșilor. De a cărui mergere împărătească auzind Hagan al sciților, îndată a sărit la război și a umplut marea de corăbii și pământul l-a umplut de oameni călări și pedestri. Iar pe acei oameni, care rămăseseră în Constantinopol, Serghie, care a fost patriarh atunci, i-a mângâiat și i-a învățat zicând: Îndrăzniți, fiilor, și să punem nădejdea mântuirii noastre întru Dumnezeu și la Dânsul să ridicăm mâinile și ochii noștri din tot sufletul și ne va izbăvi pe noi de relele ce ne-au înconjurat și toate sfaturile barbarilor, care sunt asupra noastră, le va risipi. Cu niște cuvinte ca acestea întărind patriarhul pe oamenii cei ce s-au aflat în cetate, au răbdat fiind întăriți cu credință întru preacurata Născătoare de Dumnezeu și întru Hristos, Dumnezeul nostru, Care, pentru milostivire, a voit de a luat trup dintr-însa și așteptând ca să dobândească spre sine mila Lui, au răbdat nădăjduindu-se, căruia s-au și învrednicit peste puțin și nu i-au amăgit nădejdea lor. Pentru că un boier de sfat anume Vonos, care era pus de împărat spre paza cetății, cât era cu puțință a se pricepe împotriva ostașilor acelora, nu s-a lenevit, toate lucrându-le și făcându-le. Că a zis că voiește Dumnezeu ca să nu ședem noi în deșert și fără de lucru, ci să și lucrăm câte ceva și să gândim și noi și să avem toată nădejdea izbăvirii noastre întru acela, că așa și Iosua, feciorul lui Navi, a poruncit de a făcut înșelăciuni și meșteșuguri asupra gliganilor. Și Ghedeon asupra madiamitenilor a întrarmat ostașii săi cu apă și cu lumânări, Asa și Vonos, sfetnicul cel mare, a întărit zidurile cetății și a gătit toate cele ce trebuia la război. Iar Serghie, patriarhul luând sfintele icoane ale Maicii lui Dumnezeu și mai vartos acelea în care era Mântuitorul prunc mic zugrăvit ținându-se pe mâinile Maicii Sale, a înconjurat pe deasupra zidurile cetății, acelora adică întărire dându-le. Iar barbarilor celor potrivnici groază, fugă și pieire; pe care neprietenii ce năvăliseră asupra cetățenilor, mai pe urmă i-au dat pierderii. Iar de vreme ce perșii care tăbărâseră asupra Calcedonului începuseră a arde orașele cele de pe lângă Calcedon și altele toate a face, câte obișnuiesc prădătorii a face și orașele a strica, asemenea și sciții și barbarii ca și perșii

făcând; pentru aceea patriarhul iarăși luând icoana cea nefăcută de mână a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și Dumnezeiescul veșmânt al Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu, încă și lemnele cele de viață făcătoare și umblând împrejur pe zidurile cetății și cu lacrimi rugându-se zicea: Scoală-Te, Doamne, ajută nouă și să se risipească vrăjmașii Tăi și să se stingă ca fumul și să se topească ca ceara de fața focului. Și încă nu trecuseră trei zile după arderea aceea ce făcuse ei și iată, s-a apropiat de cetate toată oastea voievodului sciților. Și atâta era de mare tabăra potrivnicilor și rânduită spre mulțime multă și întărită cu arme și cu paveze, cât cu adevărat zicând, putea să stea zece sciți împotriva unui grec. Însă Doamna, stăpâna cea preacurată, care se oștește pentru creștini, ajutătoarea cea grabnică a celor ce o cheamă pe dânsa, cu ostașii ce se întâmplaseră atunci în dumnezeiasca ei biserică, ce se cheamă Pighi, pe mulți din sciții ce se oșteau asupra-le, au ucis. Acest ajutor ce a făcut creștinilor stăpâna cea atotputernică, Maica lui Dumnezeu, nu numai căderea acelor ostași prin greci a adus, ci și întărirea voievodului sciților întru nepricepere o a mutat cu a sa voievozie și încă și-au cunoscut și pierderea sa cea de istov ce era să li se întâmple lor peste puțin mai pe urmă. Și dacă au văzut acei ostași acea cădere a lor atât de mare dinaintea orășenilor ce se făcuse atunci, au cunoscut că este semnul începăturii pierderii lor. Deci, din aceasta socotind grecii și umplându-se de mare îndrăzneală, au început a face gătire de război asupra lor în toate zilele, având pe Maica lui Dumnezeu, care le ajută lor și-i face pe dânșii mai tari decât aceia, care meșteșugurile și puterea sciților tulbură și știința lor de oaste. După acestea cu voia de obște a patriarhului și a mai-marelui cetății și a tuturor orășenilor au fost trimiși oarecare din cetate cu daruri ca să grăiască sciților și să-i îndemne pe ei spre pace. Iar Hagan acela, având nărav de fiară, iar nu de om, și mai vârtos fiind cu nărav iubitor de argint, darurile a luat și negrijindu-se de acea cerere de pace, a trimis solii înapoi cu nicio ispravă, numai aceasta zicându-le lor : Nu vă amăgiți întru Dumnezeu în Care credeți, căci cu adevărat mâine voi lua cetatea voastră cu mâna mea ca pe o pasăre și vreau să o pustiesc, și pentru mila mea voi slobozi pe voi toți cu câte o dulamă și vă veți duce din cetate unde veți vrea; iar altă milă afară de aceasta spre voi nu voi arăta. Și a grăit încă și mai înainte acest ticălos și alte cuvinte multe de hulă asupra lui Hristos, Dumnezeu nostru și asupra celei ce L-a născut pe Dânsul. Deci, niște cuvinte ca acestea auzind de la cei trimiși, locuitorii cei din cetate, toți preoții, clericii, călugării și tot poporul suspinând din adâncul inimii și alergând la sfintele lui Dumnezeu biserici și ridicându-și mâinile la cer și cu multe lacrimi rugându-se, au zis : Apărătorul nostru, Doamne, Doamne, caută din sfânt locașul Tău și vezi pe acest spurcat barbar și pe cei ce sunt cu dânsul cum îndrăznesc a huli numele Tău cel mare și sfânt; surpă-l pe dânsul Păzitorul nostru, Doamne, ca sa nu zică : Unde este Dumnezeu lor? Că Tu ești Dumnezeu nostru. Care celor mândri le stai împotriva și cauți spre cei smeriți, că puterea Ta este neasemănată și stăpânia Ta nebiruită. Auzi cuvintele barbarului acestuia care a trimis hulindu-Te pe Tine, Cel ce stăpânești toate, izbăvește cetatea moștenirii Tale și poporul cel numit cu numele Tău. Și așa rugându-se și plângând poporul, iar Dumnezeu a oprit venirea perșilor la Hagan, care

orânduise să fie, ucigând nu puțin dintru aceia, pe care trimitea unul la altul și câte două și câte trei zile pe margine a se bate și prin cetate a umbla și a da război n-au încetat, iar cele de treaba obștii precum se sfătuiseră, era gata despre amândoi și pe uscat meșteșugurile cele de stricarea zidului le apropia, mașinile de aruncat și altele spre sfărâmarea cetății; iar pe mare rânduia mulțime multă de corăbii persești, așa cât de odată și într-un ceas a lovit cu război asupra cetății și pe uscat și pe mare; iar când se făcea războiul acesta, atunci Hagan luând pe câți avea călărași mai aleși, a venit spre părțile gurii mării celei mari și s-a arătat oștilor persești; asemenea și voievodul perșilor s-a arătat lui, acela adică despre Asia, iar celălalt despre Europa ca niște fiare sălbatice au răcnit asupra cetății, socotind gata a o avea spre vânat loruși. Dar cine va spune minunile lui Dumnezeu, care s-au făcut atunci? Sau milostivirea spre noi a Preacuratei Fecioare cine va putea să o povestească? Pentru că Hagan umplând de corăbii sânul mării ce se cheamă Cheratos și cu ostașii ce erau în ele, încă și cu cei ce se băteau pe uscat, se sileau să răstoarne zidurile cetății și cei ce băteau spre mare despre sânul Cheratului socoteau că în curând vor lua cetatea. Iar Domnul și Dumnezeul nostru cel hulit de dânșii, Care pretutindenea este ca un Dumnezeu, pentru rugăciunile Fecioarei de Dumnezeu Născătoarei, care L-a născut pe Dânsul, nădejdele lor netrebnice și deșarte le-a arătat; pentru că atâta mulțime de cei potrivnici sub fiecare latură de zid ostașii grecilor au ucis, cât n-au putut cei vii să ardă pe cei morți și aceasta s-a făcut celor ce se băteau pe uscat și se sileau pe pământ să răstoarne zidurile, iar corăbiile împreună și cu ostașii ce erau în ele le-a înecat fără de veste Stăpâna de Dumnezeu Născătoarea în preajma dumnezeieștii biserici din Vlaherne, ridicând asupra lor înfricoșător și silnic vifor; pentru că fiind aproape de dumnezeiasca biserică ei, foarte întărâtându-se marea și înălțându-se după voia lui Dumnezeu, pe toți degrab i-a cufundat și i-a înecat împreună cu corăbiile. Și putea să se vadă acolo minune mare și nespusă; că marea și-a înălțat valurile întocmai ca munții și în chipul unei fiare sălbatice s-a sălbăticit și tulburându-se asupra vrăjmașilor Maicii lui Dumnezeu, cumplit sărea asupra lor și fără de milă i-a sorbit, așa precum oarecând a făcut egiptenilor, care goneau pe Israelul cel de demult, care a trecut pedestru prin ea cu minunată vedere. Așa dând război înainte pentru a sa cetate, Născătoarea de Dumnezeu și Apărătoarea a făcut biruință fără de sânge cu această vitejie, degrab înecând pe aceia, care aduseseră acel război asupra moștenirii ei și ridicaseră armă asupra lor; și dând acele arme de război pe repejunile mării; iar pe aceia care își puseseră nădejdea mântuirii spre dânsa, păzindu-i ca pe o moștenire a sa fără de nicio primejdie de asuprelile ce le veniseră asupra. Că atunci și însuși mai-marele lor Hagan văzând cu ochii pieirea ostașilor săi acolo, care, unde într-un loc înalt stând cu călărașii săi cei aleși, s-au bătut cu mâinile peste obraz și peste piept. Iar cei ce erau în cetate și dădeau război împotriva neprietenilor, dacă au văzut pierderea vrăjmașilor ce se făcuse în mare, îndată întărindu-se cu puterea lui Dumnezeu și întrarmându-se cu tăria Fecioarei de Dumnezeu Născătoarei, au deschis porțile cetății și strigând și chiuind au alergat asupra vrăjmașilor. Deci, câtă bucurie și tărie au avut ostașii cetății, atâta frică de mare au avut și barbarii. Și putea să vadă atunci

cineva preaslăvita vitejie a Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare, că și pruncii cei mici și femeile s-au pornit asupra barbarilor și au intrat în mijlocul oștilor vrăjmașilor săi și atâta ucideri au făcut barbarilor, cât nu este cu putință nici cu cuvântul a socoti. Acolo cu adevărat s-a plinit ceea ce s-a zis: „Unul gonea o mie, iar doi zece mii“. O putere și tărie ca aceasta a dăruit Preacurata Fecioară și Stăpâna de Dumnezeu Născătoare celor neputincioși și slabi. Iar dacă a apus soarele și a venit noaptea, atunci uneltele cele de război, pe care le aduseseră barbarii pe roate pentru luarea cetății, toate le-au băgat în foc, poruncind țăranilor să ardă acele măiestrii și meșteșuguri ale lor, de vreme ce făcuse cu dânșii milă Născătoare de Dumnezeu. Iar patriarhul și toți cetățenii, ridicând mâinile la cer, cu lacrimi mulțumire au adus și au zis: Dreapta Ta, Doamne, s-a preaslăvit întru tărie, mâna Ta cea dreaptă, Doamne, a zdrobit pe vrăjmași și întru mulțimea slavei Tale ai sfărâmat pe cei protivnici. Și așa nebunul Hagan, care venise cu mulțime multă de ostași, s-a întors înapoi cu rușine. Asemenea și voievodul, care adusesese acele oști persești punându-și mâna la gură și acoperindu-și fața, căci dintru atâtea mii cu puțin număr rămăsese, și el cu rușine sa întors la țara sa. Așa slujitoarea dumnezeieștii rânduieli și a bunătății lui Dumnezeu, Preacurata și cea cu totul fără prihană Născătoare de Dumnezeu, ajutătoarea cea tare a creștinilor, și-a arătat puterea sa pentru apărarea noastră; și atât de mare și slăvită izbăvire ne-a dăruit nouă, căreia, spre aducere aminte de acea facere de bine atât de mare, îi facem această adunare de acum rugăciune cu tot poporul și praznic cu priveghere, aducându-i cântări cu bună mulțumire, ca praznic, Acatist l-a numit Biserica a toată lumea și l-a așezat să-l prăznuim Maicii lui Dumnezeu pe vremea aceasta, când și biruința s-a făcut prin Maica lui Dumnezeu. Și Acatist l-a numit, adică neședere; pentru că așa au făcut atunci clericii Bisericii și tot poporul cetății.

STRANA citește: **Catisma 17**

Psalmul 118

Aliluia

1. **F**ericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.
2. **F**ericiți cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor.
3. **C**ă n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.
4. **T**u ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.
5. **O**, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale!
6. **A**tunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale.
7. **L**ăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale.
8. **Î**ndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârșit.
9. **P**rin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.
10. **C**u toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

11. **Î**n inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție.
12. **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.
13. **C**u buzele am rostit toate judecățile gurii Tale.
14. **Î**n calea mărturiilor Tale m-am desfătat ca de toată bogăția.
15. **L**a poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale.
16. **L**a îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale.
17. **R**ăsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale.
18. **D**eschide ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta.
19. **S**trăin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.
20. **A**prins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea.
21. **C**ertat-ai pe cei mândri; blestemați sunt cei ce se abat de la poruncile Tale.

Tale.

22. **I**a de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.
23. **P**entru că au șezut căpeteniile și pe mine mă clevețeau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.
24. **C**ă mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu.
25. **L**ipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău.
26. **V**estit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale.
27. **F**ă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale.
28. **I**stovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale.
29. **D**epărtează de la mine calea nedreptății și cu legea Ta mă miluiește.
30. **C**alea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat.
31. **L**ipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi.
32. **P**e calea poruncilor Tale am alergat când ai lărgit inima mea.
33. **L**ege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale și o voi păzi pururea.
34. **Î**nțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.
35. **P**ovățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.
36. **P**leacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie.
37. **Î**ntoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.
38. **Î**mplinește robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine.
39. **Î**ndepărtează ocară, de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune.
40. **I**ată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă.
41. **S**ă vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău,
42. **Ș**i voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.

43. **S**ă nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit,
44. **Ș**i voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.
45. **A**m umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.
46. **A**m vorbit despre mărturiile Tale înaintea împăraților și nu m-am rușinat.
47. **A**m cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.
48. **A**m ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit, și am cugetat la îndreptările Tale.
49. **A**du-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.
50. **A**ceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-a viat.
51. **C**ei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut.
52. **A**dsu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat.
53. **M**âhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc legea Ta.
54. **C**ântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.
55. **A**dsu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta.
56. **A**ceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.
57. **P**artea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.
58. **R**ugatu-m-am feței Tale, din toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău.
59. **C**ugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele la mărturiile Tale.
60. **G**ata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale.
61. **F**uniile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat.
62. **L**a miezul nopții m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecățile dreptății Tale.
63. **P**ărtaș sunt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale.
64. **D**e mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învață.
65. **B**unătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.
66. **Î**nvață-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în poruncile Tale am crezut.
67. **M**ai înainte de a fi umilit, am greșit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.
68. **B**un ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta, învață-mă îndreptările Tale.

69. **Î**nmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

70. **Î**nchegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.

71. **B**ine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale.

72. **B**ună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

73. **M**âinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale.

74. **C**ei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit.

75. **C**unoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit.

76. **F**acă-se, dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău.

77. **S**ă vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este.

78. **S**ă se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptățit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

79. **S**ă se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale.

80. **S**ă fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez.

81. **S**e topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit.

82. **S**fârșitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: «Când mă vei mângâia?».

83. **C**ă m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

84. **C**âte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc?

85. **S**pusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne.

86. **T**oate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!

87. **P**uțin a fost de nu m-am sfârșit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale.

88. **D**upă mila Ta, viază-mă și voi păzi mărturiile gurii mele.

89. **Î**n veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer;

90. **Î**n neam și în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne.

91. **D**upă rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ție.

92. **D**e n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aș fi pierit într-un necazul meu.

93. **Î**n veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne.

94. **A**l Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat.

95. **P**e mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput.

96. **L**a tot lucrul desăvârșit am văzut sfârșit, dar porunca Ta este fără de sfârșit.

97. **C**ă am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.

98. **M**ai mult decât pe vrăjmașii mei m-ai înțeleptit cu porunca Ta, că în veac a mea este.

99. **M**ai mult decât învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este.

100. **M**ai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale am căutat.

101. **D**e la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

102. **D**e la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.

103. **C**ât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea!

104. **D**in poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.

105. **F**ăclie picioarelor mele este legea Ta și lumină cărărilor mele.

106. **J**uratu-m-am și m-am hotărât să păzesc judecățile dreptății Tale.

107. **U**milit am fost până în sfârșit: Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău.

108. **C**ele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne, și judecățile Tale mă învață.

109. **S**ufletul meu în mâinile Tale este pururea și legea Ta n-am uitat.

110. **P**usu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit.

111. **M**oștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.

112. **P**lecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac spre răsplătire.

113. **P**e călcătorii de lege am urât și legea Ta am iubit.

114. **A**jutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvântul Tău am nădăduit.

115. **D**epărtați-vă de la mine cei ce vicleniți și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.

116. **A**pără-mă după cuvântul Tău și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea.

117. **A**jută-mă și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptările Tale, pururea.

118. **D**efăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor.

119. **S**ocotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea.

120. **S**trăpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut.

121. **F**ăcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate.

122. **P**riimește pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevească cei mândri.

123. **S**fârșitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale.

124. **F**ă cu robul Tău după mila Ta și îndreptările Tale mă învață.

125. **R**obul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale.

126. **V**reimea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta.

127. **P**entru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul și topazul.

128. **P**entru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

129. **M**inunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

130. **A**rătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci.

131. **G**ura mea am deschis și am aflat, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

132. **C**aută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

133. **P**așii mei îndreptează-i după cuvântul Tău și să nu mă stăpânească nicio fărădelege.

134. **I**zbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

135. **F**ața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale.

136. **I**zvoare de apă s-au pogorât din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

137. **D**rept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale.

138. **P**oruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul.

139. **T**opitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.

140. **L**ămurit cu foc este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el.

141. **T**ânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

142. **D**reptatea Ta este dreptate în veac și legea Ta adevărul.

143. **N**ecazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea.

144. **D**repte sunt mărturiile Tale în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu.

145. **S**trigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta.

146. **S**trigat-am către Tine, mântuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale.

147. **D**in zori m-am sculat și am strigat: Întru cuvintele Tale am nădăjduit.

148. **D**eschis-am ochii mei dis-de-dimineată, ca să cuget la cuvintele Tale.

149. **G**lasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază.

150. **A**propiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat.

151. **A**proape ești Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul.

152. **D**in început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

153. **V**ezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

154. **J**udecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvântul Tău, fă-mă viu.

155. **D**eparte de păcătoși este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

156. **Î**ndurările Tale multe sunt Doamne; după judecata Ta mă viază.

157. **M**uți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

158. **V**ăzut-am pe cei nepricepuți și mă sfârșeam, că n-au păzit cuvintele Tale.

159. **V**ezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază.

160. **Î**nceputul cuvintelor Tale este adevărul și veșnice toate judecățile dreptății Tale.

161. **C**ăpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea.

162. **B**ucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.

163. **N**edreptatea am urât și am disprețuit, iar legea Ta am iubit.

164. **D**e șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale.

165. **P**ace multă au cei ce iubesc legea Ta și nu se smintesc.

166. **A**șteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.

167. **P**ăzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte.

168. **P**ăzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

169. **S**ă se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțește.

170. **S**ă ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăvește.

171. **S**ă răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale.

172. **R**osti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte.

173. **M**âna Ta să mă izbăvească, că poruncile Tale am ales.

174. **D**orit-am mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

175. **V**iu va fi sufletul meu și Te va lauda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie.

176. **R**ătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară pace, Domnului să ne rugăm.*

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

STRANA: *Doamne miluiește.*

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.*

STRANA: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.*

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

STRANA: *Ție, Doamne.*

PREOTUL: *Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*

STRANA: *Amin.*

Apoi cântă iarăși: **Condacul Apărătoare Doamnă - glasul 8**

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca una ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

În continuare, preotul citește:

A doua stare a Acatistului

Icosul al 4-lea

Auzit-au păstorii pe Îngeri laudând venirea lui Hristos în trup și, alergând ca la un păstor, L-au văzut pe Acesta ca pe un Miel fără de prihană, păscând în brațele Mariei, pe care au laudat-o, zicând:

Bucură-te, Maica Mielului și a Păstorului;

Bucură-te, staulul oilor celor cuvântătoare;

Bucură-te, izbăvitoare de vrăjmașii cei nevăzuți;

Bucură-te, deschizătoarea ușilor Raiului;

Bucură-te, cea prin care cele cerești se bucură cu cele pământești;

Bucură-te, că cele pământești împreună dănuiesc cu cele cerești;

Bucură-te, gura cea fără de tăcere a Apostolilor;

Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;

Bucură-te, sprijinul cel tare al credinței;

Bucură-te, cunoașterea cea luminată a harului;

Bucură-te, cea prin care a fost golit iadul;

Bucură-te, cea prin care ne-am îmbrăcat cu slavă;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 5-lea

Steaua cea cu dumnezeiască mergere, văzând-o magii, au mers pe urma luminii ei și, având-o ca pe o făclie, căutau cu ea pe Împăratul Cel tare; și, ajungând la Cel neajuns, s-au bucurat, strigându-l: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Văzut-au fiii haldeilor în mâinile Fecioarei pe Cel ce a zidit pe oameni cu mâna; și, cunoscându-L a fi Stăpân, deși luase chip de rob, s-au sârguit cu daruri a-l sluji Lui și a striga celei binecuvântate:

Bucură-te, Maica Stelei celei neapuse;

Bucură-te, zorii Zilei celei de taină;

Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înșelăciunii;

Bucură-te, ceea ce luminezi pe tăinuitorii Treimii;

Bucură-te, ceea ce ai înlăturat din dregătorie pe tiranul cel fără de omenie;

Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos, iubitorul de oameni;

Bucură-te, ceea ce ne-ai răscumpărat din slujirea păgânească;

Bucură-te, ceea ce ne izbăvești de viețuirea cea întinată;

Bucură-te, ceea ce ai făcut să înceteze închinarea la foc;

Bucură-te, ceea ce ne izbăvești de văpaia patimilor;

Bucură-te, călăuzitoarea credincioșilor către curăție;

Bucură-te, veselia tuturor din neam în neam;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 6-lea

Propovăduitori purtători de Dumnezeu făcându-se magii, s-au întors în Babilon, împlinind prorocia Ta; și, vestindu-Te tuturor pe Tine, Hristoase, l-au lăsat pe Irod ca pe un mincinos, că nu știa să cânte: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Făcând să strălucească în Egipt lumina adevărului, Mântuitorule, ai izgonit întunericul minciunii; că idolii lui, nerăbdând tăria Ta, au căzut, iar cei ce s-au izbăvit de ei strigau către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;

Bucură-te, căderea diavolilor;

Bucură-te, ceea ce ai călcat stăpânirea înșelăciunii;

Bucură-te, ceea ce ai vădit rătăcirea idolească;

*Bucură-te, mare care ai înecat pe netrupescul faraon;
Bucură-te, piatră care ai adăpat pe cei însetați de viață;
Bucură-te, stâlp de foc care-l călăuzești pe cei din întuneric;
Bucură-te, acoperământul lumii, cel mai lat decât norul;
Bucură-te, hrana cea în loc de mană;
Bucură-te, slujitoarea desfătării celei sfinte;
Bucură-te, pământul făgăduinței;
Bucură-te, izvorătoare de miere și lapte;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!*

Condacul al 7-lea

Vrând Simeon să se mute din acest veac înșelător, Te-ai dat lui ca un prunc, dar Te-ai făcut cunoscut lui și ca Dumnezeu desăvârșit. Pentru aceea, s-a mirat de înțelepciunea Ta cea nespusă, strigând: *Aliluia!*

STRANA cântă iarăși: **Condacul Apărătoare Doamnă - glasul 8**

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca una ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: *Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!*

Apoi **CÂNTĂRETUL** citește:

A doua stare din Cuvântul Acatistului (de la sfârșitul Triodului)

Minunea a doua asupra sarazinilor

După ce au trecut treizeci și șase de ani de la bătălia cea dintâi ce s-a făcut asupra lui Hagan și a sciților și a perșilor pe vremea împărăției lui Constantin Bărbosul, iarăși a venit Roistolom cel mare al sarazinilor cu mulțime de corăbii asupra aceleiași cetăți împărătești și îndată a stat lângă țărmul dinspre Evdom de la care în toate zilele se făcea război pe mare asupra cetății de primăvara până toamna și se ducea de iarna la Cizic; și iarăși venea primăvara la Constantinopol și iarăși făcea război pe mare și șapte ani tare s-a bătut și multe corăbii de ale sale a pierdut și mulți ostași întrarmați și toată gătirea cea de oaste, care adusesese cu sine. Și s-a întors înapoi la țara sa și aicea cu mare lipsă și fiind ei în părțile Salei și bătând vânt iute și mare împotriva lor, după dreapta mânie a lui Dumnezeu a pierit și cu ajutorul Maicii lui Dumnezeu toți s-au înecat în mare. Asemenea și în alte vremi de multe ori pornindu-se acei ticăloși asupra acelei cetăți de Dumnezeu păzite, plinindu-se și pornirile sale cele nebunești, deșerți și plini de rușine s-au întors.

Și citește: **Psalmul 50**

1. **M**iluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. **Ș**i, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.
3. **S**pală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.
4. **C**ă fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. **Ț**ie Unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu.
6. **C**ă, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea.
7. **C**ă, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. **S**tropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi.
9. **A**uzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite.
10. **Î**ntoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le.
11. **I**nimă curată zidește întru mine, Dumnezeule și Duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele.
12. **N**u mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.
13. **D**ă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește.
14. **Î**nvăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.
15. **I**zbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. **D**oamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta.
17. **C**ă, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. **J**ertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. **F**ă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. **A**tunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Catavasiile Bunei Vestiri și Irmoasele Triodului

Cântarea I (Catavasia) - glasul 4

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duh, și cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici; și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a (Catavasia) - glasul 4

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au unit ceată duhovnicească, întărește-i și, întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor slavei învrednicește-i. (...lung)

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

STRANA: *Doamne miluiește.*

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

STRANA: *Doamne miluiește.*

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.*

STRANA: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.*

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

STRANA: *Ție, Doamne.*

PREOTUL: *Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*

STRANA: *Amin.*

Condacul Apărătoare Doamnă - glasul 8

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca una ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

În continuare preotul citește

A treia stare a Acatistului

Icosul al 7-lea

Arătându-Se nouă, celor făcuți de El, Făcătorul a toate a arătat faptură nouă, răsărind din pântecul cel fără de sămânță, pe care l-a păzit nestruciat, precum a fost; ca noi, văzând minunea, să o lăudăm, strigând:

Bucură-te, floarea nestrucăciunii;

Bucură-te, cununa înfrânării;

Bucură-te, ceea ce strălucit ai preînchipuit Învierea;

Bucură-te, ceea ce ai arătat viață îngerească;

Bucură-te, pomul cel cu rod luminos, din care se hrănesc cei credincioși;

Bucură-te, copacul cel umbros, sub care mulți se adăpostesc;

Bucură-te, ceea ce ai purtat în pânțele pe Povățuitorul celor rătăciți;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Răscumpărătorul celor robiți;

Bucură-te, îmblânzirea Dreptului Judecător;

Bucură-te, iertarea multora dintre cei ce greșesc;

Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală;

Bucură-te, dragostea care biruiește toată dorirea;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 8-lea

Văzând naștere străină, să ne înstrăinăm din lume, mutându-ne mintea la Cer; că pentru aceasta, Dumnezeu Cel preaînalt pe pământ S-a arătat Om smerit, vrând să-i atragă la înălțime pe cei ce strigă Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Cu totul era întru cele de jos, dar nici de cele de Sus nu S-a depărtat Cuvântul Cel necuprins, că nu a fost mutare din loc, ci pogorâre dumnezeiască și naștere din Fecioara primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu Celui neîncăput;

Bucură-te, ușa tainei celei de cinste;

Bucură-te, auzire cu nepricepere pentru cei necredincioși;

Bucură-te, laudă fără de îndoială a credincioșilor;

Bucură-te, purtătoarea preasfântă a Celui ce este pe Heruvimi;

Bucură-te, sălașul cel preabun al Celui ce este pe Serafimi;

Bucură-te, ceea ce ai adunat cele potrivnice la un loc;

Bucură-te, ceea ce ai unit fecioria și nașterea;

Bucură-te, cea prin care s-a dezlegat călcarea poruncii;

Bucură-te, cea prin care s-a deschis Raiul;

Bucură-te, cheia Împărăției lui Hristos;

Bucură-te, nădejdea bunătăților celor veșnice;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 9-lea

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrarea cea mare a Întrupării Tale; că pe Dumnezeu Cel neapropiat L-a văzut Om apropiat tuturor, viețuind împreună cu noi și auzind de la toți: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Pe ritorii cei mult vorbitori îi vedem, Născătoare de Dumnezeu, ca niște pești fără de glas, că nu se pricep să spună în ce chip și fecioară ai rămas și ai putut naște; iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință strigăm:

Bucură-te, sălașul înțelepciunii lui Dumnezeu;

Bucură-te, vistieria purtării Lui de grijă;

Bucură-te, ceea ce pe filosofi îi arăți neînțelepți;

Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meșteri la cuvânt a fi necuvântători;

Bucură-te, cea prin care și-au pierdut mințile întrebătorii cei cumpliți;

Bucură-te, cea prin care s-au veștejit făcătorii de basme;

Bucură-te, ceea ce ai risipit vorbele cele încurcate ale atenienilor;

Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor;

Bucură-te, ceea ce ne-ai scos din adâncul necunoștinței;

Bucură-te, ceea ce pe mulți i-ai luminat la minte;

Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;

Bucură-te, limanul celor ce călătoresc pe marea vieții;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuiască lumea, Împodobitorul tuturor a venit la ea, precum Însuși făgăduise; și, Păstor fiind ca un Dumnezeu, pentru noi S-a arătat om ca noi, chemând cu asemănarea pe cel asemenea; și ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

STRANA cântă: **Condacul Apărătoare Doamnă - glasul 8**

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca una ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Apoi cântă: **Sedealna din Triod – glasul 1**

Podobie: Mormântul Tău...

Voievodul cel mare al îngerilor celor fără de trupuri, venind în cetatea Nazaret și stând înaintea ta, ți-a vestit, Curată, pe Împăratul și Domnul veacurilor, zicând către tine: Bucură-te, binecuvântată Marie, adâncimea cea necuprinsă și netălmăcită, chemarea oamenilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin!

Voievodul cel mare al îngerilor celor fără de trupuri, venind în cetatea Nazaret și stând înaintea ta, ți-a vestit, Curată, pe Împăratul și Domnul veacurilor, zicând către tine: Bucură-te, binecuvântată Marie, adâncimea cea necuprinsă și netălmăcită, chemarea oamenilor.

Și se citește: **A treia stare din Cuvântul Acatistului**

Minunea a treia asupra agarenilor

Însă pentru că iarăși puterea lor pretutindenea se înălțase într-o mărime de la răsărit și de la apus crescând și într-o mulțime ieșind, întâi a venit asupra împărăției perșilor și de acolo în Egipt și în Libia, făgăduindu-se creștinilor că nu-i vor sili pe dânșii să se lepede de credința cea dreptcredincioasă și fără prihană, care este în Hristos Dumnezeu nostru, care făgăduință nu au păzit-o, ci, încă pe mulți i-au făcut mucenici, pentru că nu vreau să calce cinstita cruce, că silea pe creștini să facă aceasta. Și iarăși zic, că au cuprins tot pământul prădându-l și înconjurând India, Etiopia, Ispania, poporul mamvrurilor și Libia, mai pe urmă de toate au tâlhărit și asupra acelei cetăți împărătești, vrând să o ia. Când împăratul Leon Isaurul luase de curând împărăția, care se făgăduise că le va da lor dajdie. Iar ei îi sileau pe dânșii ca să pună și străjile sale la cetate, că se nădăjduia spre mulțimea oștilor și a aceluia câți erau de ai lor și câți fuseseră aduși cu plată, de făcuse mulțime multă de oști și a celor din corăbii; că a fost numărul corăbiilor o mie și opt sute, precum scriu istoricii cei mai nevoitori. Și și-au pus oștile sale înaintea cetății, acei rătăciți luptători împotriva lui Dumnezeu. Dar încă nicio apropiere de zidurile cetății n-au făcut; că se zăboveau cu facerea de case, socotind că vor locui în ele ca acasă, așa puseseră ei în mintea și în gândul lor; dar Domnul a făcut deșarte sfaturile lor, că iubitorul de Hristos popor, care era în cetate, făcea slujbe neîncetat, precum aveau ei obicei a face pentru pacea și bun așezământul creștinilor. Și atunci luând ei preacinstit lemnul Crucii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și sfintele icoane ale Preacuratei Maicii lui Dumnezeu, au umblat împrejur pe zidurile cetății; și ridicându-și mâinile la Dumnezeu, au zis : «Scoală-Te, Doamne, ajută nouă și nu lepăda pe poporul Tău, până în sfârșit, că iată, vrăjmașii Tăi s-au întărit și cei ce Te urăsc pe Tine au ridicat capul; nu da moștenirea Ta spre ocară, ca să stăpânească păgânii peste noi, ca să nu zică vreodată: Unde este Dumnezeu lor? Ci ca să cunoască, că numele Ți este Domnul Iisus Hristos, într-o slava lui Dumnezeu Tatăl. Iar un călăraș oarecare saracin Sofie, din cei potrivnici, cuvinte de hulă zicând asupra cetății, chemând-o cetatea lui Constantin și Biserica cu nume prost numind-o căzând de pe cal într-o groapă, a murit. Încă și un hoze de ai lor suindu-se într-un copac înalt, ca să vestească rugăciunea lor, asemenea și acela căzând jos cu ticăloșie și-a lepădat din sine sufletul său cel fără de Dumnezeu. După aceea s-au sfătuit să ridice război și asupra bulgarilor, că doi voievozi erau și unul a rămas să strice împărăteasca cetate, iar altul s-a dus

asupra bulgarilor să se bată cu dâșii cu care lovindu-se, a rămas biruit de dâșii și a căzut din oastea lui mai mult decât douăzeci de mii; iar cei ce au rămas s-au întors cu rușine la ai săi. Însă după întoarcerea de la bulgari se silea să treacă cu corăbiile cele aduse spre partea dinspre Vlaherne; dar s-au oprit de un lanț de fier ce era întins de la Constantinopol până la Galata, neputând să facă ceea ce se sfătuiseră. Și așa au mers cu corăbiile la locul ce se cheamă Sosten și la alte limanuri mai mici și acolo foarte mulți dintr-înșii au crăpat de iuțimea frigului și multe corăbii de vânturi groaznice s-au sfărâmat și altă mulțime de corăbii mari, grecii le-au ars. Iar orașul a fost într-o mare strâmtorare pentru lipsa de cele de trebuință oamenilor. Și protivnicii toate cele ce li se întâmplaseră lor fără nicio fereală mâncau și într-o amară nevoie au căzut de foame cât și trupuri omenești și de dobitoace moarte au mâncat și pentru o nevoie mare ca aceea, mulți din cei vestiți dintr-înșii și viteji fugind în cetate, s-au închinat. Și în ce chip pe egiptenii care goneau pe Israel de demult i-a cufundat într-un adânc ca o piatră și a adus peste dâșii apa mării, așa și asupra saracinilor a adus Domnul, fugind ei de la Constantinopol. Că întărindu-se marea cu vânt întunecat și valuri groaznice și arzătoare, a pierdut acele mii de corăbii. Pentru că pe Marea Egee mergând corăbii multe, a căzut fără de veste piatră din cer; că precum fierul când se apropie de foc i se încălzește răceala, așa și piatra aceea căzând în apa mării a făcut-o de s-a înfierbântat și pentru fierberea aceea s-a topit smoala corăbiilor celor protivnici și toți s-au cufundat într-un adânc, numai trei corăbii rămânând pentru înștiințare. Și putea să vadă cineva grămezile morților care zăceau lepădați afară pe la toate ostroavele, țărmurile, limanurile și sâmurile mării. Deci niște isprăvi ca acestea să se spună și altor popoare, precum zice psalmistul și toată gura creștinească să cânte cuvânt sfințit: Tu, Doamne, ai sfărâmat capetele balaurilor în apă și spre aceasta să se adauge cu mare glas și cântarea israelitenilor cea de la ieșire: Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit. Până la acest cuvânt fiind și privind la înălțimea minunilor celor preaslăvite ale lui Dumnezeu și Stăpânului și ale singurei Preacuratei, de Dumnezeu Născătoarei, rămân fără glas de spaimă și nu pot a afla cuvinte asemenea lucrurilor ce s-au făcut. Că ce limbă împodobită vorbitoare va putea lauda după vrednicie pe Fecioara de Dumnezeu Născătoare? Sau în ce chip va slăvi cum se cuvine preaslăvit darul ei sau va putea preaslăvi izvorul milostivirii ei, sau va aduce ei mulțumită? Că se cade nouă cu faptele să aducem mulțumită Maicii lui Dumnezeu; că de acestea se veselește și ea singură și Fiul ei, mai mult decât de fluier și de organe și de cântările cele muzicești, care sunt precum zicem, dragostea cea nefățarnică, care este capul Legii și al profeților, iubirea de frați cea neschimbată, milostenia cea fără de întoarcere, fecioria cea dumnezeiască, căsătoria cea după lege, curăția cea fără de prihană, dreptatea cea stătătoare, vitejia cea după lege asupra poftelor, gândul cel tocmit după voia lui Dumnezeu, milostivirea cea fără strâmbătate, înfrânarea fără trufie, smerenia cea cu bună umilință, încă și viața cea fără prihană, năravul cel drept, obiceiul cel smerit, mintea cea cu bună pricepere, gura ce grăiește cele bune, limba care laudă pe Dumnezeu, ochiul cel ce nu se uită la destin, mâinile cele nejeftuitoare, picioarele cele negrabnice spre rău, mânia nu cea dobitocească și care trage

gândurile prin repejunile nebuniei și altele, cu care omul cel făcut după chipul lui Dumnezeu și este împreunat cu Dumnezeu, se împodobește ca și cu o podoabă de mult preț și frumoasă. Cu acest fel de fapte bune se cade nouă să mulțumim Născătoarei de Dumnezeu, pentru că așa au zis cei înțelepți, că mulțumirea din fapte, iar nu din cuvinte se face. Însă de vreme ce neputința firii noastre și zăticnirea gândului, ne face pe noi leneși spre osteneala faptelor bune și încet ne atingem de dânsa, cum am zice, cu vârful degetului, pentru aceasta spre dare de mulțumită cea datornică lipsă avem. Deci, măcar și cuvinte de cântări să aducem și înălțând glasurile noastre și mintea ridicându-ne, așa să zicem cu strigare: Tu dară, o, stăpână, de Dumnezeu Născătoare, ca ceea ce ai din fire iubire de oameni, n-ai părăsit apărând, neamul nostru cel creștinesc, ca o Maică iubitoare de fii împreună și milostivă și încă pururea ne dăruiești nouă facerile de bine, mântuindu-ne, acoperindu-ne, păzindu-ne, din nevoi slobozindu-ne și din primejdii izbăvindu-ne. Deci, noi pentru aceasta mulțumim ție și mărturisim darul, nu tănuim facerile de bine, laudăm cu mare glas minunile tale, ajutorul tău preaslăvim, purtarea de grijă pentru noi o slăvim, folosința ta o slăvim, pe tine, Ajutătoare de bine, făcătoare te avem, milostivirea ta o vestim și pomenind darurile tale cele mari ce ai făcut nouă până acum și din câte primejdii ne-am izbăvit prin tine, aceste cântări de mulțumită ca o datorie aducem ție, nu doară că suntem vrednici facerii tale de bine. Însă iubește-le și le primește ca de la niște prunci ce nu pot grăi. Că pentru aceste necazuri de acum, care ne scârbesc pe noi cerem ajutorul tău cel grabnic și avem nevoie de ocrotirea ta; strică smintelile cele ce sunt între noi; risipește norul și întunericul, care ne înconjoară pe noi, cu care ca într-un război de noapte suntem răniți și mai ales zicând: ca și cum am fi fără de minte, ne mâncăm trupurile noastre, necunoscând rudeniile, nici gândind de cei de un neam cu noi. Și unele ca acestea îndrăznim a face, noi care ne-am învrednicit a avea un Duh, pe Hristos unul, o credință, un botez, o Biserică și aceleași taine. Ci ca să nu tindem cuvântul mult, pentru aceasta ne rugăm milostivirii tale, Preasfântă Stăpână, ca să luăm poporul tău și moștenirea ta îndurările tale. Și fii rugătoare către Dumnezeul nostru, Cel ce S-a născut din tine, ca să ne ajute nouă să nu pierim de tot și să ne scoată pe noi din ispitele cele ce nu se pot vindeca. Vezi, stăpână, cu cite lacrimi ne udăm; deci, te milostivește și nu ne lepăda pe noi până în sfârșit. Pentru ce, împărăteasă, întorci fața ta de la noi și uiți neputința noastră și întristarea? Risipește frica și spaima care vine asupra noastră; alină mânia lui Dumnezeu care s-a pornit asupra noastră și pierderea noastră o potolește și împerecherile care sunt între noi și zarvele le împacă și dă liniște și pace robilor tăi. Că spre multe facerile tale de bine și acestea adăugând, vestim totdeauna minunile tale. Și până aici înotând, slobozind vetrele cuvântului, să stăm în limanul cel tare al tăcerii. Și când ne adunăm, iarăși să facem pomenire de acestea, ca să nu ne arătăm necunoscători de facerea de bine a Stăpânei; nici să facem bunătați prin fapte numai și leneși fiind prin cuvinte să aducem mulțumită, că dobânda iarăși la noi se va întoarce. Că de vom fi mulțumitori pentru cele ce a făcut spre noi, mare nădejde vom găti nouă spre cele ce vor să fie și vom dobândi bunătațile cele ce nu se pot spune, prin darul și prin iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus

Hristos, Căruia se cuvine slava și puterea, cinstea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 4-a (Catavasia) - glasul 4

Cel ce șade întru slavă, pe tronul Dumnezeirii, pe nor ușor a venit Iisus, Dumnezeul cel Preaînalt, și a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale!

Cântarea a 5-a (Catavasia) - glasul 4

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta; că tu, Fecioară neispită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate și ai născut Fiu pe Cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a (Irmosul) - glasul 6

Din chit pe prorocul l-ai izbăvit, și pe mine din adâncul păcatelor mă scoate, Doamne, și mă mântuiește. (... lung)

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.*

STRANA: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

STRANA: **Ț**ie, Doamne.

PREOTUL: *Că tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*

STRANA: **A**min.

Si cântă: **Condacul Apărătoare Doamnă - glasul 8**

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca una ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

În continuare preotul citește:

A patra stare a Acatistului

Icosul al 10-lea

Zid de apărare ești fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, precum și tuturor celor ce aleargă la tine; că Făcătorul cerului și al pământului te-a pregătit pe tine, Curată, spre a locui în pânțele tale, învățând pe toți să strige Ție:

Bucură-te, stâlpul fecioriei;

Bucură-te, ușa mântuirii;

Bucură-te, începătoarea zidirii din nou celei înțeleghătoare;

Bucură-te, dătătoarea bunătații dumnezeiești;

Bucură-te, ceea ce ai născut din nou pe cei zămislighi întru rușine;

Bucură-te, ceea ce ai povățuit pe cei cu mintea împătimită;

Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul gândurilor;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăției;

Bucură-te, cămara nunții celei fără de sămânță;

Bucură-te, ceea ce ai unit cu Domnul pe cei credincioși;

Bucură-te, cea singură între fecioare bună hrănitore de prunc;

Bucură-te, ceea ce aduci Mirelui Hristos sufletele sfinte;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 11-lea

Împărate sfinte, de Ți-am aduce cântări la număr întocmai ca nisipul, nimic vrednic nu săvârșim; că se biruiește toată cântarea care se îndreaptă către mulțimea îndurărilor Tale, pe care le-ai dat celor ce strigă Ție: Aliluia!

Icos al 11-lea

Făclie primitoare de lumină, care strălucește celor din întuneric, o vedem pe Preasfânta Fecioară, că, aprinzând în sine Lumina cea nematerialnică, povățuiește spre cunoașterea lui Dumnezeu pe toți, luminându-le mintea cu strălucirea ei, și primind cinstire prin cântarea aceasta:

Bucură-te, raza Soarelui Celui duhovnicesc;

Bucură-te, strălucirea Luminii celei neapuse;

Bucură-te, fulgerul care luminezi sufletele;

Bucură-te, ceea ce îi îngrozești pe vrăjmași ca un tunet;

Bucură-te, cea din care a răsărit Strălucirea cea cu multă lumină;

Bucură-te, ceea ce ai izvorât râul cel cu ape multe;

*Bucură-te, ceea ce ne-ai înfățișat chipul cristelniței;
Bucură-te, ceea ce curățești întinăciunea păcatului;
Bucură-te, baia, care speli conștiința;
Bucură-te, paharul care dai gust bucuriei;
Bucură-te, mirosul bune miresme a lui Hristos;
Bucură-te, viața veseliei celei de taină;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!*

Condacul al 12-lea

Vrând să ierte cu harul Său datoriile noastre cele de demult, Dezlegătorul tuturor datoriilor omenești a venit singur la cei ce se îndepărtaseră de harul Lui și, rupând zapisul, aude de la toți așa: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, te laudăm toți ca pe o biserică însuflețită, că locuind în pântecul tău Domnul, Care ține toate cu mâna, a sfințit, a slăvit și a învățat pe toți să-ți strige Ție:

*Bucură-te, cortul lui Dumnezeu-Cuvântul;
Bucură-te, Sfântă, mai mare decât sfânta sfintelor;
Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;
Bucură-te, comoara neîmpuținată a vieții;
Bucură-te, coroana scumpă a împăraților binecredincioși;
Bucură-te, lauda de cinste a preoților evlavioși;
Bucură-te, turnul Bisericii cel neclintit;
Bucură-te, zidul Împărăției cel nebiruit;
Bucură-te, cea prin care se înalță biruințele;
Bucură-te, cea prin care cad vrăjmașii;
Bucură-te, tămăduirea trupului meu;
Bucură-te, mântuirea sufletului meu;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!*

Condacul al 13-lea

O, Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, Cel mai sfânt decât toți Sfinții, primind acest dar de acum, izbăvește din orice ispită și scoate din chinul ce va să fie pe toți cei ce împreună cântă: Aliluia! (de trei ori)

Icosul 1

Îngerul cel mai întâi-stătător din cer a fost trimis să-i zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! Și, împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine,

Doamne, întrupat, s-a spăimântat și i-a stat înaintea, strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;

Bucură-te, cea prin care pierie blestemul;

Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;

Bucură-te, izbăvirea de lacrimi a Evei;

Bucură-te, înălțime, întru care cu anevoie se suie gândurile omenești;

Bucură-te, adâncime, care nu te poți vedea lesne nici cu ochii îngerești;

Bucură-te, că ești tronul Împăratului;

Bucură-te, că porți pe Cel ce poartă toate;

Bucură-te, steaua, care arăți Soarele;

Bucură-te, pântecul dumnezeieștii Întrupări;

Bucură-te, cea prin care se înnoiește făptura;

Bucură-te, cea prin care Prunc Se face Făcătorul;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca una ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: **Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!**

CÂNTĂREȚUL citește: **Sinaxarul**

In această zi, pomenirea Sfântului Ierarh Teotim, episcopul Tomisului, a Sfântului Cuvios Teodor Trihina, a Sfinților Mucenici Victor, Zotic, Zinon, Achindin, Chesarie, Severian, Hristofor, Teona și Antonin, a Sfântului Sfințitului Mucenic Anastasie al Antiohiei, a Sfântului Apostol Zaheu, a Preacuviosului Atanasie, care a ctitorit Mănăstirea Meteora, în Tesalia, pe la anul 1310 și care în pace s-a săvârșit și a Preacuviosului Ioasaf, care s-a nevoit împreună cu Preacuviosul Atanasie din Meteora, și care în pace s-a săvârșit. Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

In aceeași zi, în sâmbăta din săptămâna a cincea a Postului Mare, se prăznuiește imnul Acatist al Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria.

Pe timpul domniei lui Iraclie, împăratul Bizanțului, Cosroe, împăratul perșilor, a văzut că împărăția bizantinilor este cu totul slăbită în urma domniei Împăratului Foca, tiranul. De asta a trimis pe unul din satrapii săi, Sarvar cu numele, cu multe mii de ostași, ca să-i supună lui Răsăritul. Cosroe și mai înainte dusesse la pieire ca la o sută de mii de creștini. Cucerind deci satrapul Sarvar tot răsăritul, a ajuns chiar până la Hrisopole, numit azi Scutari.

Împăratul Heraclie, pentru că avea lipsă de bani în vistieria statului, a prefăcut vasele sfinte ale bisericilor, cu făgăduința că va da înapoi mai multe și mai desăvârșite sfinte vase. Heraclie pornește deci cu corăbiile prin Marea Neagră și intră în ținuturile Persiei; nimicește Persia; iar Cosroe, împreună cu întreaga sa oaste, este bătut cumplit. Nu după multă vreme Sirois, fiul lui Cosroe, s-a răsculat împotriva tatălui său, a luat el conducerea împărăției, a omorât pe Cosroe, tatăl lui, și a făcut pace cu Heraclie.

Hagan, conducătorul misienilor și al sciților, când a auzit că împăratul Heraclie străbătea Marea Neagră spre a se duce în Persia, a stricat pacea cu bizantinii. A strâns nenumărate oști și a năvălit din părțile de miazănoapte asupra Constantinopolului, scoțând strigăte de hulă împotriva lui Dumnezeu. Marea s-a umplut îndată de corăbii și uscatul de pedestri și călăreți. Patriarhul Serghie Îndemna poporul Constantinopolei să nu-și piardă curajul, ci să-și pună din tot sufletul întreaga nădejde în Dumnezeu și în Preacurata lui Maică, Născătoarea de Dumnezeu. La fel și Bonos patriciul, care era pe atunci în fruntea cetății, pregătea tot ce trebuia pentru izgonirea vrăjmașilor. Trebuie, spunea el, ca împreună cu ajutorul cel de sus să facem și noi cele ce se cuvin. Patriarhul, purtând împreună cu tot poporul dumnezeiasca icoană a Maicii Domnului, mergea împrejurul cetății, pe deasupra zidurilor. Iar când Sarvar dinspre răsărit și Hagan dinspre apus au început să dea foc locuințelor dimprejurul cetății, patriarhul umbla pe deasupra zidurilor cetății, purtând icoana cea nefăcută de mână a lui Hristos, cinstitele și de viață făcătoarele lemne ale Crucii. Hagan a năvălit pe uscat asupra zidurilor cetății Constantinopolei cu o mulțime nenumărată de ostași, înarmați foarte tare, încât trebuia să lupte un soldat bizantin cu zece soldați sciți. Dar nebiruita Apărătoare a ucis pe cei mai mulți din sciți prin puținii ostași ce se găseau în biserica Izvorul Tămăduirii. Din pricina asta bizantinii, prinzând îndrăzneală și curaj, îi biruiau mereu sub conducerea Maicii lui Dumnezeu, cea nebiruită. Cu toate că sciții au văzut că sunt respinși, au cerut locuitorilor Constantinopolei să ceară pace; dar ei n-au vrut. Atunci Hagan le-a răspuns: Nu vă înșelați cu Dumnezeu în Care credeți! Neapărat mâine voi lua cetatea voastră! La auzul acestor cuvinte locuitorii cetății și-au întins mâinile către Dumnezeu. Hagan și Sarvar s-au înțeles să atace și pe uscat și pe mare. Dar au fost atât de cumplit bătuți de bizantini, încât nu mai dovedeau cei vii să îngroape morții. Corăbiile cele făcute dintr-un singur lemn pline cu soldați, care se îndreptau, prin golful numit Cornul de Aur, spre biserica din Vlaherne a Născătoarei de Dumnezeu, din pricina unei puternice furtuni ce s-a pornit pe neașteptate pe mare, le-a despărțit pe unele de altele și le-a sfărâmat împreună cu toate corăbiile dușmanilor. Și se putea vedea minunata lucrare a Preacuratei Maicii lui Dumnezeu, căci pe toți i-a aruncat la țărnul mării lângă Vlaherne. Poporul, deschizând iute porțile, cu femei și cu copii, năvălind vitejește asupra lor i-a ucis pe toți fără deosebire. Conducătorii vrăjmașilor s-au întors plângând și tânguindu-se. Poporul cel iubitor de Dumnezeu al Constantinopolului, dând mulțumire Maicii Domnului, a făcut privegheri și a

cântat toată noaptea Imnul Acatist ca uneia ce a privegheat pentru ei și a biruit pe dușmani prin puterea ei cea mai presus de fire.

Și de atunci, spre pomenirea acestui fapt și a minunii acesteia mai presus de fire, Biserica a rânduit să se afierosească Maicii Domnului această sărbătoare în acest timp când a avut loc biruința prin ajutorul Maicii Domnului. L-au numit Acatist, pentru că întreg poporul și clerul Constantinopolului a cântat atunci acest imn stând în picioare.

După trecerea a treizeci și șase de ani, pe timpul Împărăției lui Constantin Pogonatul, agarenii venind cu nenumărată oaste au atacat din nou Constantinopolul. Și au ținut înconjurată cetatea timp de șapte ani, în care timp au iernat în părțile Cizicului, și au murit mulți de-ai lor. Apoi au plecat și s-au întors cu corăbiile lor; Când au ajuns la locul numit Sileo, cu ajutorul Preacuratei Maicii lui Dumnezeu, au fost toți înecați în mare.

Dar a mai făcut Născătoarea de Dumnezeu și o a treia minune. Pe timpul lui Leon Isaurul, mahomedanii, urmașii lui Agar, în număr de foarte multe zeci de mii, au nimicit mai întâi împărăția perșilor, apoi Egiptul și Libia și au atacat pe indieni, etiopieni și spanioli. Mai pe urmă au pornit cu opt sute de corăbii pline de ostași și împotriva orașelor împărăției. Au înconjurat Constantinopolul și aveau de gând să-l nimicească îndată. Poporul credincios al cetății a luat cinstitul lemn al sfintei și de viață făcătoarei Cruci și cinstita icoană a Maicii lui Dumnezeu Călăuzitoarea și au mers de jur împrejurul zidului cetății, rugând pe Dumnezeu cu lacrimi să se îndure de ei. Agarenii le-a venit în gând să-și împartă oștile în două părți: o parte au pornit-o împotriva bulgarilor unde au căzut mai mult de douăzeci de mii, iar altă parte a rămas ca să cucerească Constantinopolul. Fiind însă împiedicați de un lanț de fier care se întindea de la Galata până la zidurile cetății, au ocolit și au ajuns aproape de locul numit Sosten. Acolo a izbucnit un vânt de la miazănoapte, încât cele mai multe din corăbiile lor s-au sfărâmat și s-au înecat. Cei care au mai rămas au căzut în mare foamete, încât au mâncat și carne omenească și muiau bălegar și-l mâncau. Apoi au plecat și când au ajuns în Marea Egee, toate corăbiile lor împreună cu toți ai lor s-au dus în fundul mării, căci căzând din cer grindină puternică și înfierbântând marea a topit corăbiile lor și așa acel stol nenumărat de corăbii au pierit și au rămas numai trei ca să dea de veste.

Așadar, prăznuim sărbătoarea de astăzi pentru toate aceste minuni mai presus de fire ale Preacuratei Maicii lui Dumnezeu. Se numește Acatist, pentru că atunci întreg poporul a cântat în noaptea aceea imnul Maicii Cuvântului stând în picioare, și pentru că la toate celelalte icoase obișnuim să ședem, în timp ce lcoasele acestea ale Maicii lui Dumnezeu le ascultăm toți în picioare.

Pentru rugăciunile Apărătoarei și nebiruitei Maicii Tale, Hristoase Dumnezeule scapă-ne și pe noi de nenorocirile ce ne înconjoară, și ne miluiește pe noi, ca un singur iubitor de oameni.

Cântarea a 7-a (Irmosul) – glasul 5

Binecuvântat ești, Dumnezeule, Cel ce vezi adâncurile și șezi pe scaunul slavei, Cel prealăudat și preaslăvit.

Cântarea a 8-a (Irmosul) - glasul 5

Stih: **S**ă laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-L și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe Făcătorul a toată făptura, de Care se înspăimântă îngerii, cântați-L popoare și-L preainălțați întru toți vecii. (...lung)

PREOTUL: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii întru cântări cinstind-o, să o slăvim!

STRANA cântă pe glasul Catavasiilor: **Glasul 4**

Stih 1: **M**ărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: **C**ă a căutat spre smerenia roabei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: **C**ă mi-a făcut mie mărire Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: **F**ăcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: **P**ogorât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară deșerti.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: **A** sprijinit pe Israel, sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi! *(închinându-ne)*

Cântarea a 9-a (Irmosul) - glasul 5

Isaie, dănuiește! Fecioara a avut în pânțece, și a născut Fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o ferimim! *(...lung)*

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **P**e Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

STRANA: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

PREOTUL: **P**e noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

STRANA: **Ț**ie, Doamne.

PREOTUL: **C**ă pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min.

Luminânda din Triod - glasul 2

Podobie: *Femei, auziți glas de veselie...*

Taina cea din veci se cunoaște astăzi; că Dumnezeu-Cuvântul se face Fiu al Fecioarei Maria pentru milostivire și Gavriil vestește bucuria vestirii celei bune, cu care împreună să cântăm toți: Bucură-te, Maica Domnului!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Taina cea din veci se cunoaște astăzi; că Dumnezeu-Cuvântul se face Fiu al Fecioarei Maria pentru milostivire și Gavriil vestește bucuria vestirii celei bune, cu care împreună să cântăm toți: Bucură-te, Maica Domnului!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Taina cea din veci se cunoaște astăzi; că Dumnezeu-Cuvântul se face Fiu al Fecioarei Maria pentru milostivire și Gavriil vestește bucuria vestirii celei bune, cu care împreună să cântăm toți: Bucură-te, Maica Domnului!

Laudele

Stihirile Laudelor din Triod - glasul 4

Podobie: Ca pe un viteaz...

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Psalm 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Psalm 148, 2)

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui. (Psalm 150, 2)

Taina cea ascunsă și neștiută de îngeri, Arhanghelului Gavriil i se încredințează, și către tine acum vine, ceea ce ești una bună și porumbiță curată și chemarea neamului nostru și strigă către tine, Preasfântă: Bucură-te și te gătește prin cuvântul acesta să primești pe Dumnezeu-Cuvântul în pântecele tău.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Psalm 150, 3)

Taina cea ascunsă și neștiută de îngeri, Arhanghelului Gavriil i se încredințează, și către tine acum vine, ceea ce ești una bună și porumbiță curată și chemarea neamului nostru și strigă către tine, Preasfântă: Bucură-te și te gătește prin cuvântul acesta să primești pe Dumnezeu-Cuvântul în pântecele tău.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Psalm 150, 4)

Palat purtător de lumină Ți s-a gătit Ție, Stăpâne, pântecele cel neprihănit al dumnezeieștii Fiice. Coboară-Te, vino la dânsa și miluiește făptura Ta, împotriva căreia a dus război vrăjmașul și care a fost ținută în robie de cel viclean și a pierdut frumusețea cea dintâi și așteaptă coborârea Ta cea mântuitoare.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Psalm 150, 5-6)

Gavriil Arhanghelul de față vine către tine și zice ție, ceea ce ești cu totul nevinovată: Bucură-te, dezlegarea blestemului și scularea celor căzuți! Bucură-te, ceea ce singură ai fost aleasă lui Dumnezeu! Bucură-te, norul cel însuflețit al Soarelui, care primești în pântece pe Cel neîncăput, Care Se va sălășlui în pântecele tău!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu din Triod – glasul 4

Auzit Născătoarea de Dumnezeu limba pe care nu o știa, că grăia către dânsa Arhanghelul cuvintele Bunei Vestiri. Deci, primind vestirea cu credință, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeule cel mai înainte de veci. Pentru aceea și noi, bucurându-ne, grăim Ție: Dumnezeule, Cel ce Te-ai întrupat dintr-înșă fără schimbare, dăruiește lumii pace și sufletelor noastre mare milă!

PREOTUL: **S**lavă Ție, Celui ce ne-ai arătat lumina!

STRANA cântă: **Doxologia mare pe glasul 4**

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, îți mulțumim Ție, Te slăvim pe Tine, pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ștergi păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ștergi păcatele lumii.

Primește rugăciunile noastre, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu-Tatăl, Amin.

În toate zilele bine Te vom cuvânta și vom lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.

Bine ești cuvântat Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci, Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Bine ești cuvântat Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Bine ești cuvântat Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Bine ești cuvântat Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam; eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin!

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Troparul Acatistului - qlasul 8

Porunca cea cu taină, luând-o întru cunoștință, cel fără trup, în casa lui Iosif, degrab a stat înainte, zicând celei ce nu știa de nuntă: Cel ce a plecat, cu coborârea, cerurile, încapă fără schimbare tot întru tine. Pe Care și văzându-L în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântează a striga ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Ectenia întreită (a cererii stăruitoare)

PREOTUL: *Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.*

STRANA: *Doamne miluiește. (de trei ori)*

PREOTUL: *Încă ne rugăm pentru Preasfințitul Părintele nostru (Numele), episcopul (denumirea eparhiei), pentru sănătatea și mântuirea lui.*

STRANA: *Doamne miluiește. (de trei ori)*

PREOTUL: *Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea și mântuirea lor.*

STRANA: *Doamne miluiește. (de trei ori)*

PREOTUL: *Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.*

STRANA: *Doamne miluiește. (de trei ori)*

PREOTUL: *Încă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomenirii ctitori ai acestei sfinte biserici și pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptslăvitori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni.*

STRANA: *Doamne miluiește. (de trei ori)*

PREOTUL: *Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu enoriași, ctitori și binefăcători ai acestui sfânt locaș.*

STRANA: Doamne miluiește. *(de trei ori)*

PREOTUL: *Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.*

STRANA: Doamne miluiește. *(de trei ori)*

PREOTUL: *Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*

STRANA: Amin.

Ectenia cererilor

PREOTUL: *Să plinim rugăciunea noastră cea de dimineață Domnului.*

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: *Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.*

STRANA: Dă, Doamne.

PREOTUL: *Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.*

STRANA: Dă, Doamne.

PREOTUL: *Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.*

STRANA: Dă, Doamne.

PREOTUL: *Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.*

STRANA: Dă, Doamne.

PREOTUL: *Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.*

STRANA: Dă, Doamne.

PREOTUL: *Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, să cerem.*

STRANA: **D**ă, Doamne.

PREOTUL: **P**e Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

STRANA: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

PREOTUL: **P**e noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

STRANA: **Ț**ie, Doamne.

PREOTUL: **C**ă Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min.

PREOTUL: **P**ace tuturor.

STRANA: **Ș**i duhului tău.

PREOTUL: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

STRANA: **Ț**ie, Doamne.

PREOTUL rostește, în taină: **Rugăciunea plecării capetelor**

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și cu ochiul Tău cel a toate văzător privești peste toată făptura, Ție ne închinăm cu smerenie și ne rugăm, Sfinte al Sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfânt locașul Tău, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

după care, cu voce tare, rostește Ecfonisul: **C**ă al Tău este a ne milui și a ne mântui, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min.

Otpustul

PREOTUL: **Î**nțelepciune!

STRANA: **B**inecuvintează!

PREOTUL: **C**el ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și Sfânta Biserica Ta o păzește în veacul veacului.

PREOTUL: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

STRANA: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

PREOTUL: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție!

STRANA: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește. Părinte, binecuvintează.

PREOTUL: Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli, ale sfinților, slăviților și bunilor biruitori Mucenici, ale cuvioșilor și de Dumnezeu-purtătorilor Părinților noștri, ale Sfântului (Numele Sfântului al cărui hram îl poartă biserica), ale Sfântului Ierarh Teotim, episcopul Tomisului, ale Sfântului Cuvios Teodor Trihina și ale celor împreună cu dâșii, a căror pomenire o săvârșim, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

STRANA: Amin.

PREOTUL: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

STRANA: Amin. (lung și melodios)

